

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По2 4/2016

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са главног претреса одржаног дана 18. маја 2017. године

Председник већа: Дана 18.05.2017. године са почетком у 09:45, отварам заседање пред Вишим судом у Београду, Одељењем за ратне злочине, у кривичном предмету К-По2 4/2016 против окривљеног Миланка Девића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ Републике Босне и Херцеговине број Т010 КТРЗ 000356798 од 22.09.2015. године коју је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије својим актом КТО.број 3/16 од 05.04.2016. године.

Веће поступа у саставу судија Зорана Трајковић председник већа, судије Мирјана Илић и Дејан Терзић чланови већа.

Има ли примедби на састав већа? Тужиоче, браниоци?

Констатује се да нема примедби на састав већа.

Записник води записничар Оливера Савић, у раду суда помаже судијски помоћник Ивица Јагодић.

Главни претрес се тонски и оптички снима, а тонски запис ће бити саставни део записника о главном претресу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
-окривљени Миланко Девић,
-браниоци окривљеног Девића, адвокати Саво Радак и Тодор Павићевић, по пуномоћју у списима.

Да ли је приступио сведок [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]

У публици присутни:

Изволите, приђите, представите се.

██████████: ██████████ из ОЕБС-а.

██████████, Фонд за хуманитарно право.

Да ли сте сагласни да држимо главни претрес? Тужиоче, браниоци?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку путем видео-конференцијске везе са Општинским судом у Санском Мосту испита сведок ██████████.

Чујемо ли се?

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Чујемо се.

Председник већа: Представите нам се.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Енес Селман, председник суда у Санском Мосту.

Председник већа: Да ли можете идентитет сведока ██████████ да утврдите?

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Ево ██████████ крај мене овде.

Председник већа: Неки лични документ његов, извршите увид.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Имам личну карту, дакле, ██████████

Сведок ██████████: Звани „██████“.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Дакле, лична карта број ██████████

Председник већа: Добро.

Испитивање сведока [REDACTED]

Сведок [REDACTED],

Како је име оца?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Које године и где је рођен?

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Ви, када сте рођени?

Сведок [REDACTED].

Председник већа [REDACTED] године?

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: [REDACTED].

Председник већа: Добро. Где живи, које му је садашње пребивалиште?

Сведок [REDACTED]

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Адреса?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]

Сведок Богдан Шобот: Да, да.

Председник већа: Да ли је у сродству са окривљеним Миланком Девећем?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Не.

Председник већа: Није у сродству. Да ли је у завади са окривљеним Миланком Девећем?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, да ли сте ме разумели?

Сведок [REDACTED]: Разумео сам. Ја и поступак се води исто неки сличан као њему, ја имам свога адвоката, чује се свакодневно и сада сам...

Председник већа: Не питам Вас то, него Вас питам да ли сте разумели упозорење суда? Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Да ли сте ме разумели?

Сведок [REDACTED]: Разумео сам. Јесте ли Ви разумели мене? Ја без свог адвоката никакву изјаву нећу да дајем. Тако ми је реко и ја сам сам себи рекао, и према томе, прије сам се чуо, пола сата сам њим. Ево, даћу Вам његове податке...

Председник већа: Добро. [REDACTED], сачекајте, сачекајте. Сада ће Вам суд поставити питање, а Ви онда одговарајте и немојте причати преко нас, јер се нећемо ништа чути, имајући у виду да Вас на овај начин испитујемо.

Реците суду шта Вам је познато у вези догађаја у селу Пиштаница током '92. године у јулу месецу?

Сведок [REDACTED]: Јесте ли Ви мене разумјели? Ја нећу никакве изјаве да дајем без свог адвоката и сва моја прича је завршена. Ако сте ме Ви разумјели?

Председник већа: Ако сам Вас разумела Ви нећете да дате исказ?

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Свједок одбија да свједочи, обзиром да се сличан поступак води против њега и тражи, инсистира да испитивању присуствује његов адвокат.

Председник већа: Не може адвокат да присуствује, он овде има статус сведока.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Тако је, слажем се.

Председник већа: Може са адвокатом да се консултује, да се договара пре испитивања али не може адвокат да буде присутан када он има статус сведока, а не окривљеног у овом поступку.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Ја, у реду. Дакле, он претпоставља да би свједочењем могао себи изложити кривичном гоњењу, мислим да је то разлог.

Председник већа: Упозорите га да није дужан да одговара на питања којима може себе...

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Ви сте га већ упозорили. Дакле, ако нешто Вама може шкодити, не морате казати. Ако имате шта казати...

Сведок [REDACTED]: Нећу, реко ми мој адвокат, и сва прича завршена.

Председник већа: Шта је рекао, „нећу“? Можете ли поновити?

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Каже да неће без адвоката, то му је адвокат казао и сматра да је тиме прича завршена.

Председник већа: Он је дужан да сведочи.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Јесте, уколико себе неће изложити кривичном гоњењу, таква су и упозорења.

Председник већа: Није дужан да одговара на питања којима може себе изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети, али он је одбио да каже било шта и оно што га не излаже кривичном гоњењу. Суд га је питао шта му је познато да он каже о догађајима у јулу месецу '92. године у селу Пиштаница.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Реците Ви.

██████████: Па реко сам, нећу понављати пет пута. Нећу. Адвокат ми је рекао прије пола сата...

Председник већа: То што сте рекли пре пола сата суду у Санском Мосту нема везе сада са овим испитивањем. Сада поновите то све, реците овде из ког разлога не желите?

Сведок ██████████: Нећу без свога адвоката ни једну изјаву да дајем, ни једну. Ја њега плаћам, што би ја причо уместо њега.

Председник већа: Сведок не може да има адвоката у поступку, а Ви се са њим консултујте до следећег испитивања, па након тога ћемо поново заказати испитивање након што Вас адвокат буде подучио на који начин треба да се понашате пред судом.

Сведок ██████████: Ја се понашам увијек.

Председник већа: Ви можете пред судом да кажете оно што мислите да не може Вас да изложи кривичном гоњењу, уколико нешто знате о овом догађају, а да Вас не излаже кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Јесте ли разумјели?

Сведок ██████████: Ја не причам енглески, јесам рек'о нећу никакву изјаву да дајем без свога адвоката. Понављам к'о папагај. Јесте ли ви нормални?

Председник већа: Ви можете да будете кажњени уколико одбијете да сведочите. Вас суд може новчано казнити. Јесте ли разумели то упозорење?

Сведок ██████████: Које?

Председник већа: Да можете бити новчано кажњени уколико одбијете да сведочите.

Сведок ██████████: Ја сам кажњен новчано док сам дошо овди. Је'л би Ви мени послали из Београда новчану казну?

Председник већа: Ништа. У том случају можемо да прекинемо испитивање, а суд ће да предузме мере које има на располагању према Вама, имајући у виду да сте одбили да сведочите, а да се није радило о питањима којима можете себе или своје блиске сроднике да изложите кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Одбили сте било шта да кажете, иако сте позвани као сведок пред судом да се изјасните. Да ли сте разумели?

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Да ли је Ваша казна на коју сте осуђени у Босни правноснажна?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Казна на коју сте осуђени у Босни, да ли је правноснажна?

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Ако сте овде осуђени је ли правноснажна?

Сведок [REDACTED]: Није, није.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Није.

Председник већа: Добро.

Констатује се да се прекида испитивање [REDACTED], имајући у виду да је исти одбио да сведочи.

Можемо да прекинемо видео-конференцијску везу. Хвала Вам, довиђења.

Председник суда у Санском Мосту - Енес Селман: Може. Хвала Вама, довиђења.

Испитивање сведока [REDACTED]

Председник већа: Позовите сведока [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Помаже Бог.

Председник већа: Добар дан. Станите за говорницу. [REDACTED], Ви сте ушли у судницу, нисте дошли у госте ни код кога и понашајте се пристojно. Ни са ким се не поздрављате у судници, станите за говорницу, позвани сте као сведок и понашајте се примерено. Дајте ми личну карту.

Сведок [REDACTED]: Али ја никада нисам био у судници.

Председник већа: Добро. За све постоји први пут, сада сте, није ништа страшно.

Сведок [REDACTED]: Зато ја не знам та Ваша правила.

Председник већа: Све ћемо Вас упозорити.

Сведок [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Само мало гласније, пошто...

Председник већа: Слушалице Вам требају, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Мало само, ајте, само да ја могу гледати у Вас.

Председник већа: Дајте му слушалице. Да ли ме чујете сада?

Сведок [REDACTED]: Е, сада Вас чујем.

Председник већа:

Сведок [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Република Босна и Херцеговина. Где живите сада, на којој адреси?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљеним Миланком Девићем?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади са њим?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок [REDACTED]: Ја Вас разумем, ја у животу нисам лагао и немам потребу да лажем. Нужда ме није натерала.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети.

Сведок [REDACTED]: Разумем.

Председник већа: Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“, да ли се заклињете?

Сведок [REDACTED]: Заклињем се.

Председник већа: Реците нам шта Вам је познато у вези догађаја у селу Пиштаница током јула месеца '92. године?

Сведок [REDACTED]: Ништа, осим оно што сам читао, али то ми ништа није познато, јер ја нисам био тамо. Нико мој није био тамо.

Председник већа: Да ли знате нешто о Миланку Девећу и његовом ангажовању током јула месеца '92. године да кажете суду?

Сведок [REDACTED]: Па наравно да знам, био је мој војник.

Председник већа: Изволите реците.

Сведок [REDACTED]: Он је код мене мобилисан 12.12.1991. године у Западну Славонију. Онда смо се вратили у петом месецу '92. на простор зоне одговорности 30. Крајишке дивизије. То вам је тамо према Вакуфу, Бугојну, једно село Кошћане где је била базирана јединица. Ту смо остали до 30.08.'92. у саставу 30. Крајишке дивизије, Мркоњић Град, а онда смо прешли у састав 17. лаке пешадијске бригаде Кључ. За време док је био код мене, поготово за време које сте Ви питали, тај човек је био код мене у јединици и није могао да напусти, није могао да буде на два места одједаред. Значи, нисам желио ни ја, ни моја војска, моји извиђачи диверзантни да идемо на терене који су блиски нама. Из ког разлога? Из тог разлога ми смо са тим људима ишли, пазите, у школу, једноставно нисмо јединица те намене. Ми смо људи за прикупљање информација на терену по дубини, по ширини и по дубини непријатељске линије. Од 12.12. они су били под мојом командом и знају какав сам ја био строг, пошто сам ја завршио Школу резервних официра у Билећи и како ме васпитало. Морали су да се односе као војници према старешини, морали су да извршавају старешинско наређење без поговора. Имаш хоћу-нећу. За „нећу“ се иде у притвор, за „хоћу“ се иде у извршење. Имаш „не могу“, али то „не могу“ мора да поткрепи лекар да би знао зашто не може.

Ми смо се бавили извиђачким послом на том делу и у том времену које сте Ви мене питали. Први отпуст кући је био, ја мислим тамо негде да Вам кажем, почетак септембра када смо прешли у Лаку пешадијску бригаду и на тој зони борбене одговорности на којој је била ангажована моја јединица као извиђачка јединица, тамо нисте имали кад ни леба да се наједете, а не да се одмара. Значи, групе су ишле по задацима једна по једна, јер је то било по ширини фронта или по дубини фронта, односно по дубини непријатељских линија за прикупљање информација које су, наравно, предаване у команду и које су служиле за даљњи вод оружане борбе.

Председник већа: Је ли то све што имате да кажете суду?

Сведок [REDACTED] **ачкић:** Молим?

Председник већа: Је ли то све што имате да кажете?

Сведок [REDACTED]: Конкретно, само морате да ме подсетите, јер дуго је то времена. Шта Вас интересује конкретно?

Председник већа: Добро. Да ли бранилац окривљеног који је предложио овог сведока, има питања? Адвокат Тодор Павићевић, изволите.

Адвокат Тодор Павићевић: Адвокат Тодор Павићевић. Мислим да је то сведок рекао, али само да прецизира. У другој половини јула '92. године које је било тачно место базирања, односно место где је била ваша команда?

Сведок [REDACTED]: Кошћани. То је надамак, један вис изнад Доњег Вакуфа, један плато где су биле викендице тако, који је изолован од осталих места, јер ја нисам дозвољавао својим војницима да имају додир са цивилима. Из ког разлога? Из тог разлога што онда попушта дисциплина и не може извршити борбени задатак намењен у сврси тој која треба да се изврши, јер не може се сконцентрисати, да сад не причам у детаље.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли је, значи, у том периоду Миланко Девић био на фронту са јединицом?

Сведок [REDACTED]: Наравно. Свако јутро сам имао смотру оних којих су у бази, а имао евиденцију оних који су на терену, који су на извршењу борбеног задатка.

Адвокат Тодор Павићевић: Поменули сте, што се тиче одобравања одсуства, ко је био искључиво одговоран, ко је био одговоран за одобравање одсуства?

Сведок [REDACTED]: Ја.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете овако да прецизируете од када је ваша јединица постала део 17. Кључке лаке пешадијске бригаде?

Сведок [REDACTED]: Како нећу да прецизирам, па ја то знам напамет. Какав бих ја старешина био брата, да не знам. Моја јединица је од септембра месеца, почетка септембра месеца постала саставни део 17. бригаде, до тад смо били од 05.05., 04.05.-05.05. пре светог Ђурђа били смо саставни део 30. Крајишке дивизије, Мркоњић Град, то је Војна пошта, број не сећам се, не могу ни да памтим све те, а до тада смо били припадници од 12.12.'91. до 05.05. смо били припадници 5. Козарачке бригаде Војске Републике Југославије, па онда је то дошло баш у том неком временском периоду да је онда то прешло у Војску Републике Српске.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да кажете које је било бројно стање ваше јединице?

Сведок [REDACTED]: Зависи, од педесет људи па до стопедесетшест, то је целокупан број људи који су прошли кроз моју јединицу. Ја сам водио, једноставно водио сам евиденцију зато што је то основна обавеза...

Председник већа: То није било питање браниоца, одговорите само на оно што Вас бранилац пита.

Сведок [REDACTED]: Од педесет до стопедесетшест људи.

Председник већа: Добро, рекли сте. Изволите даље.

Адвокат Тодор Павићевић: Када се каже „стопедесетшест“, на шта се то мисли?

Сведок [REDACTED]: Па на цијели ток рата, пошто су неки су гинули, неки су рањавани, због, неке сам ја отпуштао из јединице и тако.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли је Ваша јединица током целог трајања рата, значи до практично краја '95. године икада била ангажована у региону, односно у реону Доња Саница, Пиштаница?

[REDACTED]: Не. Нигде на терену одакле јединица долази.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли је током рата ваша јединица било када имала неки инцидент са цивилним становништвом?

Сведок [REDACTED]: Не, ја сам, чини ми се, малопре казао, ако се сећам, ја нисам дозвољавао својим људима да се вежу ни са цивилима који су из реда нашег народа, поготово не, јер посао, такав посао који смо ми радили искључиво је био везан за војне формације и није имао никаквих додирних тачака са цивилима.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Како нећу познавати свога [REDACTED].

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли је био припадник ваше јединице?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Тодор Павићевић: У ком периоду?

Сведок [REDACTED]: Па био је у целом периоду. Био је рањен негде у шестом месецу, чини ми се, почетком шестог, био је рањен. Он, ту негде је добио пар гелера, отприлике, па се одмах вратио, брзо, није једноставно, ми смо сви тако, ево ја сам неколико пута рањаван...

Председник већа: Добро, добро. То Вас није питао бранилац. Изволите даље.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли Вам је познато име [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Поновите, молим Вас, питање.

Адвокат Тодор Павићевић: [REDACTED]“?

Сведок [REDACTED]: Познавао сам тог официра, био је у Славонији Западној, водио један део јединице и после овамо је, па не знам, ја мислим да је био у 17. бригади. Знате како, ја нисам имао додир са тим официрима нижег ранга, ја сам извршавао наредбе и наређења начелника безбедности, односно команданата бригаде, дивизије, корпуса.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли Вам је познато име [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли је [REDACTED] био члан Ваше јединице?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Тодор Павићевић: Хвала. Немам више питања.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Председник већа: Да ли тужилац има питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: У одобравању одсуства, које сте разлоге уважавали да би неке одобрили одсуство?

Сведок [REDACTED]: Одсуство, које смо уважали, па зна се по строгом правилу кад одсуство може бити, у случају смрти члана породице, у случају теже повреде, то јест рањавања у рату и када је организовано, када се ради циркуларно организовано се ради о деловима јединице, значи у ономе трену када ја проценим колики ми је број за одређени борбени задатак потребан да изврши, значи морате дозволити да људи могу да оду да, шта ја знам, да обаве неке своје потребе, да обиђу, мада сам ја то ретко радио. Моји људи су били по два месеца на терену, нисам им дозволио по, зависи некада и три месеца јер прихваћаш да будеш члан такве јединице и значи нема кући мами и тати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте водили рачуна приликом одобравања одсуства за одмор појединих делова своје јединице тако да сви из своје јединице користе то право?

Сведок [REDACTED]: Па сваки човек има исто право. Значи право се користи и сви су имали исто право. Но, међутим, био сам ригорозан, онај који прекрши или који не изврши моје наређење по било ком основу, који се оглуши о моје наређење нисам имао ни према коме милости, нисам имао потребе више да га, значи истовремено сам му закључиво књижицу, раздуживао из јединице, нисам трпио недисциплину, као што ни данас не трпим у свом послу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли то значи да је Миланко Девећ користио то право?

Сведок [REDACTED]: Када је имао за то слободно, а то је кад смо већ прешли у 17. бригаду, ја мислим да је то септембар месец, немојте ме држати за реч, септембар месец. До тада нисмо, ми смо имали тамо, ангажовани смо били на том делу са једне стране Јајце, тамо према Травнику, горе према Бугојну, а имали смо јако и тачно, добро смо обавештени, имали смо информације да усташко-муслиманске снаге спремају велику офанзиву на те просторе и да раде на убризгавању нових јединица, да су долазиле ту, и нисмо смели, наша јединица није смела да напусти свој део задатка који је свакодневно требао надређенима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Положај који је држала ваша јединица...

Сведок [REDACTED]: Ми нисмо држали положаје господине. Ми смо били извиђачи. Извиђачко и противдиверзантска јединица.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Место где сте били стационарани...

Сведок [REDACTED]: Кошћани.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: То је изнад Доњег Вакуфа, један прељеп плато...

Председник већа: Рекли сте то, сачекајте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У односу на место Доњу Саницу, тај терен познајете?

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Познајете ли терен?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не?

Сведок [REDACTED]: То где ми је база то познајем, овај део Доње Санице то нисам имао...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли знате колико је то удаљено од места где сте ви били?

Сведок [REDACTED]: Па има отприлике сто километара. Колико има од Доњег Вакуфа, преко Љуше, до Шипова, од Шипова до Мркоњића, од Мркоњића до Кључа, од Кључа до где је већ та Саница, ја мислим да има око сто километара, отприлике, немојте ме држати за реч јер нисам...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања.

Сведок [REDACTED]: Никад нисам гледао. Хвала.

Председник већа: Колико дуго познајете Миланка Девећа?

Сведок [REDACTED]: Од 12.12.1991. године када је мобилисан у моју јединицу.

Председник већа: Током јула '92. године колико често сте га виђали?

Сведок [REDACTED]: Молим Вас...

Председник већа: Током јула месеца '92. године, колико често сте га виђали?

Сведок [REDACTED]: Седми месец

Председник већа: Седми месец, јесте.

Сведок [REDACTED]: Седми месец и осми месец смо били, нон-стоп смо били ту. Из ког разлога, зато што смо имали, и шести месец, три месеца смо заредом били стално ангажовани јер је дошла нека јединца муслиманска...

Председник већа: Колико сте Ви често виђали Миланка Девића током седмог месеца? Одговорите на питања која Вам се постављају, немојте претерано ширити, јер се то не односи на питање које Вам је постављено.

Сведок [REDACTED]: Свакодневно сам га виђао, сваки дан су морали да буду постројени преда мном, да ја погледам борбену готовост у јединци.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви током јула '92. године 24 дневно свакога дана били заједно са Миланком Девићем?

Сведок [REDACTED]: Ја сам био нон-стоп са њима свима.

Председник већа: Питам Вас са Миланком Девићем, јули месец, колико има дана, да ли сте 24 сати били уз Миланка Девића?

Сведок [REDACTED]: Миланко је био део јединице која је пратила мене у сваком извршењу борбеног задатка. Био део људства који је...

Председник већа: Да ли можете да одредите колико је то временски било у току једног дана?

Сведок [REDACTED]: Па нисмо само спавали у истом кревету. Значи од извршења борбеног задатка до завршетка борбеног задатка и наравно ту, то је изловано једно место где смо ми били. Значи, где видиш сваког у тих пар викендица које су биле, значи видиш свакога човека у сваком трену.

Председник већа: Чекајте, у викендицама су били смештени...

Сведок [REDACTED]: Сви смо ми били смештени у викендицама.

Председник већа: У викендицама вас колико је било од педесет и нешто до стопедесетшест како сте рекли?

Сведок [REDACTED]: Не, не. Стопедесетшест је прошло кроз моју јединицу, драга госпођо.

Председник већа: А ваша јединица током јула месеца је бројала колико?

Сведок [REDACTED]: Око педесет људи.

Председник већа: Да ли су они били смештени сви у истој викендици или у различитим викендицама?

Сведок [REDACTED]: Ма не, у различитим викендицама, драга, па то се смешта по групама.

Председник већа: И како сте Ви вршили увид у то ко где борави?

Сведок [REDACTED]: Па морају, старешине морају да построје своју јединицу када ја пролазим.

Председник већа: Тада када Ви пролазите?

Сведок [REDACTED]: Наравно.

Председник већа: Зато Вас питам колико је то временски било, ако можете да определите?

Сведок [REDACTED]: Па значи није могао нико да изађе без мог одобрења из базе, нити је могао да уђе у базу без мог одобрења. Само мој потпис и моје одобрење је могло да изађе и уђе, било да дође командант дивизије морао је да чека док ја не одобрим. Значи нико није могао да уђе ни да изађе без мог одобрења и зато знам да је био ту цело време, јер смо сви били ту, осим наравно оних који су порађавани и оних који су погинули.

Председник већа: Је ли Вам познат [REDACTED], је ли знате њега?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Је ли био он у Вашој јединици?

Сведок [REDACTED]: Не. Не знам, са „[REDACTED]“ сам имао само два војника. Једнога сам из Славоније отерао, [REDACTED] био неки, [REDACTED], њега сам отерао из Славоније јер је отишао кући, а није се вратио на време и одмах сам га раздужио, није се ни вратио, и неки је био [REDACTED], како се звао, [REDACTED]...

Председник већа: Јесте ли Ви некада ишли у Пиштаницу?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Нисам имао потребе да идем у родна места својих војника.

Председник већа: Да ли сте водили неку евиденцију о одсуствима из јединице?

Сведок [REDACTED]: Јесте, нажалост, рат ми је уништио то. Код куће сам, кад сам задњи пут рањен, остало ми то код куће целокупна архива. То ми је жао јер бих вам ја сада узео и написао тачно дневно...

Председник већа: Да ли то сада поседујете?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Немате то сада?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: То ми је јако жао.

Председник већа: Да ли још неко има питања за сведока [REDACTED]? Браниоци? Окривљени, имате ли Ви неко питање за сведока? Чланови већа?

Питања нема.

То је све што имам да изјавим.

Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок [REDACTED]: Па наравно. Мала ми је плата, 541 марку и мени је тамо док дођем и вратим се отприлике 100 еура, не могу да идем аутобусом зато што сам имао тежак...

Председник већа: Нисте доставили рачуне никакве Служби за помоћ сведоцима.

Сведок [REDACTED]: Па нисам. Ја сам дошао возилом, дечко је то сипо гориво и возио.

Председник већа: Добро. Ви тражите трошкове у износу од 100 евра, односно 12.277,00 динара, о томе ће бити одлучено. Можете сести у публику, скините слушалице.

Сведок [REDACTED]: Хвала.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од десет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

НАСТАВЉА СЕ главни претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку [REDACTED] на име трошкова превоза на данашњи главни претрес износ од 12.269,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ предлог браниоца окривљеног Миланка Девића, адвоката Тодора Павићевића да се у доказном поступку испита у својству сведока [REDACTED], кога позвати преко адресе [REDACTED].

Извините само, тужиоче, имате ли неки предлог за [REDACTED], имајући у виду ово данас што смо чули на главном претресу?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, осим обавезе да сведочи пошто се видео-конференцијском везом испитивања сведока сматра непосредним испитивањем сведока пред већем суда, ја предлажем да се предузму мере које суду стоје на располагању да би овај сведок...

Председник већа: На које мере мислите, конкретно?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Новчано кажњавање.

Председник већа: Добро. Ко је рекао „је ли могу да кажем“? Нема везе, не односи се на Вас.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес **ОДЛОЖИ**.

Адвокат Тодор Павићевић.

Адвокат Тодор Павићевић: Ја се извињавам. Чисто, да ли би постојала могућност да покушамо овде да обезбедимо [REDACTED], можда ето, кад би био овде, мислим можда постоје неки разлози овако које сада он није хтео да каже, због чега није хтео баш на том месту, мислим ако би га довели овде то је исто непосредно испитивање. Мислим, нисмо ни покушали, само то хоћу да кажем.

Председник већа: Нисмо покушали имајући у виду његов статус који је такав какав је, да је осуђен на неправноснажну казну затвора вишегодишњу, тако да ја не верујем да он има путну исправу или личну карту са којом може да пређе границу.

Адвокат Тодор Павићевић: Није му одузета, нема он неку меру обезбеђења.

Председник већа: Па знате како гласи Закон о путним исправама.

Адвокат Тодор Павићевић: Са личном картом може да пређе границу.

Председник већа: И са личном картом која се користи као путна исправа.

Адвокат Тодор Павићевић: Добро. Да покушамо, зашто да не.

Председник већа: Следећи главни претрес се одређује за

07.09.2017. године у 10 часова, судница број 4, што је присутнима саопштено, па их не позивати.

Покушаћемо поново да испитамо сведока [REDACTED] путем видео-конференцијске везе, па ћемо у зависности од тога видети шта ћемо даље предузети.

Позвати сведока [REDACTED].

Остаје термин 07.09.2017. године, такође путем видео-конференцијске везе ћемо покушати да испитамо сведока [REDACTED].

Довршено у 10:36 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА